

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg må indrømme, at jeg også var en lille smule forvirret over ministerens svar, for jeg forstod, at det her var en helt fantastisk enorm lempelse af udlændingepolitikken. Hr. Jesper Langballe fangede den straks og sagde, at nu kommer horderne væltende, uanset at det ikke har noget med tilstrømning at gøre. Samtidig forstår jeg på ministeren, at det ikke reelt vil have nogen effekt, fordi det drejer sig om meget få mennesker. Til det må man bare sige, at det ikke både kan være en enorm lempelse, som vil gøre, at horderne kommer, og samtidig ikke have effekt for nogen mennesker.

Pointen er, at vi tager udgangspunkt i, at der på side 1 i det integrationsforlig, som blev indgået den 17. juni 2005, står, at flygtninge er nogle, der er her, indtil forholdene i deres hjemland gør, at de kan sendes hjem. Det er det, der er udgangspunktet, og det er det, som blev aftalt den 17. juni sidste år, og som nu er ved at blive implementeret igennem hele møllen med lovbehandling og videre ud i systemet. Intentionerne i det her forslag er at sige: Er det nu det kloge, hvis man ønsker at skabe integration for dem, der er her i landet? Vi tvivler.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det Fru Irene Simonsen for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg fik ikke rigtig svar på det, jeg spurgte om, men det havde jeg nok heller ikke forventet.

Det her handler om, at hvis man gjorde det, som De Radikale vil, har man netop, som hr. Jesper Langballe har været inde på tidligere i dag, lukket op for menneskesmulgere, og så har man sat et helt nyt system for misbrug i gang igen. Det er det, det handler om. Det er tilbage til den gamle politik, hvor sluserne bliver lukket op, og vi ved godt, at det er det, De Radikale gerne vil.

Men jeg fik intet svar på, om de sager, som De Radikale har brændt for, og som har betydet meget for De Radikale, ikke har haft noget at gøre med folk, der havde et asylgrundlag her. Kan jeg få det bekræftet?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Fru Irene Simonsen fik svar på flere af de stillede spørgsmål bl.a. med henvisning til ministeren,

men så begyndte den røde lampe at lyse, og det gjorde selvfølgelig, at jeg var nødt til at afbryde.

Til det her med, om det handler om misbrug, vil jeg sige, at det er jeg helt uforstående over for. Som jeg sagde i min tale, handler det om integrationspolitik; det handler om det signal, man sender til de flygtninge, der er her. Mig bekendt har vi en del flygtninge her i landet, og det synes vi er udmærket, for vi skal også tage vores del af flygtningebyrden. Det er de flygtninge, der med det her, som også hr. Jørgen Arbo-Bæhr var inde på, får en gulerod til at gøre en indsats for at integrere sig i Danmark. Der anvendes incitamentet bredt i integrationspolitikken. Det er bare altid dem med negativt fortegn, aldrig dem med positivt fortegn.

Fru Irene Simonsen kan da have ret i, at vi også bringer sager frem, der ikke har noget med flygtninge at gøre, men jeg tror ikke, at jeg på noget tidspunkt har påstået, at det her forslag alene løser alle de problemer, der er med regeringens udlændingepolitik.

Men fru Irene Simonsen må anerkende, at det her forslag ikke er en tilbagevenden til gamle tilstande, for det har aldrig før været fremsat, hverken af en SR-regering eller en VK-regering. Derfor er det alt for nyt til, at fru Irene Simonsen åbenbart kan forholde sig til det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om årlig national mangfoldighedsdag for dialog mellem religioner og kulturer.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.
(Fremsat 7/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Fokus på dialog og mangfoldighed er som udgangspunkt svært at blive uenig om, og her er så et beslutningsforslag med en idé, og jeg får lyst til at benytte lejligheden til at illustrere nogle af de mange initiativer, der allerede er.

I håndteringen af mangfoldighed er det vigtigt at fastholde, at der er grundlæggende værdier, som vi til hver en tid skal værne om, og disse værdier er faktisk et rigtig godt fundament for at få skabt rum til mangfoldighed. Personlig frihed og frihed til forskellighed, herunder ånds-, tros- og ytringsfrihed, gensidigt ansvar, ligeværd og dialog på tværs af køn, hudfarve og overbevisning, er faktisk en hjørnesteen i vores demokratiske værdier i Danmark. Det er bl.a. det, vi fejrer grundlovsdag hvert evigt eneste år.

Kl. 18.05

Jeg har i år i samarbejde med Dansk Ungdoms Fællesråd udskrevet en konkurrence rettet mod unge og opfordret dem til at skrive en grundlovstale med fokus på, hvad de grundlæggende værdier betyder for dem, og hvordan disse aktivt kan bruges i integrationen.

Vi kan også glæde os over, at vi i år for første gang har haft en indfødsrets dag eller en statsborgerskabsdag i Folketinget, hvor vi har fejret dem, der har fået dansk statsborgerskab. Det er folk, der har mange forskellige kulturbaggrunde, men som nu har opnået dansk indfødsret. Det er navnlig i integrationspolitikken, der løbende gennemføres mange forskellige initiativer, netop for at styrke et demokratisk samfundsfællesskab med kulturel og religiøs forskellighed.

I år gennemfører jeg bl.a. en række dialogmøder med etniske og religiøse grupper. Der bliver holdt to større konferencer til efteråret, og der er lige skudt en kampagne i gang med budskabet »Giv racismen det røde kort«.

Jeg har også afsat en særlig pulje i år til lokale initiativer om dialog, fællesskab og forskellighed. Puljen har næsten samme størrelse og karakter som det, der foreslås i beslutningsforslaget, bortset fra at min pulje også kan støtte lidt længerevarende forløb og ikke kun endagsbegivenheder. Den er heller ikke tænkt som en årligt tilbagevendende pulje – i hvert fald ikke i første omgang.

Jeg mener, at det først og fremmest er lokale initiativer, der tæller, hvis vi vil noget på det her område, og jeg kunne forestille mig, at det kunne være en idé til et emne, når vi mødes til satspuljeforhandlingerne.

Derfor er mit budskab, at jeg ikke overordnet tror, vi er uenige om, at det er vigtigt at sætte det her emne på dagsordenen, og jeg synes sådan set, vi gør det i rigt mål. Lige præcis den her idé synes jeg ikke vil bidrage med yderligere, og slet ikke med det beløb til én dag. Men det at sætte fokus på dialog kan vi kun være enige om.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to korte bemærkninger, og den første spørger er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at ministerens tale var en lang svarstale for det her forslag, og al ære og respekt for alle de initiativer, der nævnes. Dem synes jeg absolut ikke at der skal lukkes ned for. Det her forslag er kun et lille supplement og endnu en mulighed for at give et signal om mangfoldighed. Jeg er af den formening, at et signal fra Folketinget er et signal, som folk lytter til. Jeg kan næsten kun forestille mig, at problemet er beløbet, men så kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvad skulle det være for et beløb? Jeg tror også, at forslagsstillerne vil være meget indstillet på, at man sagtens kan forhandle om det, for signalværdien i det her forslag er jo uundværlig.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr anerkender, at regeringen har en masse initiativer i gang med den her dagsorden, og derfor synes jeg ikke, at forslaget isoleret set bidrager med så meget nyt lige bortset fra signalværdien.

Vi har selv haft en masse ideer, som vi også har sat i søen, og det er vel egentlig der, forskellen er. Derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag, for der er mange andre ting, som faktisk allerede er sat i værk, og som fungerer ude i landet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu skal min bemærkning før overhovedet ikke forstås, som om jeg mener, at der bliver gjort

nok, men alle initiativer på det her område er meget velkomne.

Kl. 18.10

Det er også derfor, jeg ikke forstår det, for der er intet i det her forslag, der er i modsætning til noget som helst af det, som ministeren har sat i gang. Det er blot et lille supplement, og jo flere af den slags ting, vi kan få igennem, desto bedre. Hvis man virkelig vil sikre et mangfoldigt samfund, hvor vi er i dialog med hinanden, er det her forslag et bidrag, og det er da et fremskridt. Det kan godt være, at ministeren ikke synes, det er særligt stort, men jeg kan under ingen omstændigheder forstå, hvorfor ministeren vil være imod det, som om det skulle være et tilbageskridt i forhold til de holdninger, ministeren gav udtryk for i sin tale.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg tror ikke, man kan betegne det her specielt som et tilbageskridt. Jeg synes bare, at i forhold til det, der allerede er sat i værk fra regeringens side, bidrager det her ikke med så meget nyt, og derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Når man går gennem livet, kan man blive afvist i mange forskellige situationer. Jeg vil sige, at det her er en af de mere behagelige afvisninger forstået på den måde, at jeg synes, at det, som ministeren var inde på, alt sammen er ganske udmærkede tiltag, som der er grund til – nu var jeg lidt hård før – at rose regeringen for at tage på det her område.

Jeg er en lille smule uforstående over for argumentet om, at der ikke er brug for nationale tiltag, men for lokale, hvorefter ministeren rider alle de nationale tiltag op. Jeg går ud fra, at det er, når ministeren tager tiltag og laver puljer og det ene og det andet, og så er afstanden vel heller ikke så stor der.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er: Synes ministeren på regeringens vegne egentlig ikke, det er ærgerligt, at vi ikke gør mere ud af FN-dagen i Danmark? Var det i virkeligheden ikke en god anledning at bruge FN-dagen til at hejse flaget for mangfoldigheden? Så kan vi diskutere, om puljen skal være så og så stor eller hvordan og hvorledes, men er det i virkeligheden ikke skammeligt, at vi ikke gør mere ud af FN-dagen, eller er ministeren og regeringen sådan set ligeglade med den? For man må sige, at FN-dagen

trods alt er noget, der har en eller anden form for national aura over sig.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg tror, vi skal passe på med at hægte det hele op på FN, når vi taler mangfoldighed.

Jeg vil sige, at det kan vi sagtens styre, selv om vi gerne skulle gøre det året rundt. Men det er også derfor, at jeg siger, det i høj grad er det, der er udgangspunktet, hvis vi sammenligner med den pulje, jeg har sat af. Det er meget mere hængt op på, hvad der er af lokale initiativer, og den her fokus, den her dialog om mangfoldighed, kan måske i nogle sammenhænge fungere bedre ved, at vi laver nogle længere, sammenhængende forløb, end at vi laver en stor, forkromet dag, som måske kunne gå hen over hovedet på mange mennesker. Vi forsøger faktisk her at etablere det på de lokale præmisser og på det behov, som vi føler, der er derude, for at tage det ene eksempel i forbindelse med puljen.

På den anden side har vi sagt, at vi har vores grundlovsdag. Det kan godt være, hr. Morten Østergaard føler sig mere knyttet til FN-dagen, men jeg føler mig måske mere knyttet til grundlovsdag og til at bruge den til at diskutere vores grundlæggende værdier sat i forhold til mangfoldighed.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Men der er 365 dage at tage af, så der skulle nok være plads til både en mangfoldighedsdag og en grundlovsdag, skulle jeg mene.

Men grunden til, at jeg synes, det er interessant med FN-dagen, er, at der også er et internationalt perspektiv, og det har FN-dagen i hvert fald. Det fremgår også af beslutningsforslaget som en del af motivationen, at uanset hvad man måtte mene, er baggrunden for situationen den, at verdens øjne i et eller andet omfang hviler på Danmark og måske ikke for det positive, når vi aktuelt snakker om mangfoldighed. Derfor kunne man hænge sin hat på netop FN-dagen og sige, at den dag i virkeligheden er valgt netop på det her tidspunkt med hensyn til det internationale retssamfund, de grundlæggende rettigheder og kampen for demokrati i det internationale retssamfund.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt at sige, at regeringen går ind for længerevarende initiativer, og derfor er der en 1-årig pulje, men man vil ikke være med til hvert år at have en tilbageven-

dende mangfoldighedsdag, som, ville jeg mene, et eller andet sted rækker længere frem. Derfor synes jeg egentlig, at man burde overveje, om det her initiativ ikke netop ville kunne bidrage til at genoprette Danmarks omdømme, som, uanset om det er uforskyldt eller ej, har lidt skade i den seneste tid.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har bemærket den argumentation i forslaget og har undret mig. Jeg betragter det nærmest som den primære argumentation for, sådan som jeg læser det, at vi skal lave det her, ikke for vores egen skyld, ikke fordi vi synes, vi herhjemme har behov for dialogen, men fordi vi har behov for at vise det over for omverdenen og sende et signal til den. Så kan vi alle som borgere agere som statister i et spil over for omverdenen, men det ser jeg bare ingen grund til.

Kl. 18.15

Hvis vi skal fokusere på dialog mellem forskellige kulturer og forskellige religiøse opfattelser, skal vi gøre det for vores egen skyld og dermed markere os over for omverdenen. Men at give det som et signal, fordi nogle føler, at der er behov for at reparere på noget, mener jeg faktisk ikke, vi skal gøre. Men hvis hr. Morten Østergaard i højere grad, end jeg nogle gange føler Det Radikale Venstre vil, vil være med til at fortælle omverdenen, hvad Danmark faktisk handler om, så vil vi være kommet langt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordfører-rækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Dialog mellem og på tværs af kulturer og religionsforskelle er utrolig vigtig for Venstre; det skal der ikke herske tvivl om. Specielt går Venstre ind for en dialog, som har bredde, og som inkluderer så mange personer som overhovedet muligt.

Hvis jeg skal nævne nogle eksempler på dialogfora, som Venstre sætter stor pris på, er det bl.a. statsborgerskabsdagen, som jo inkluderer en masse enkeltpersoner, der måske ikke i det daglige sidder med til store konferencer osv. om disse emner. De får en personlig oplevelse, de er herinde og får nogle debatter om nogle grundlæggende værdier, og det er vigtigt. Det var en meget, meget flot dag, som vi i hvert fald ikke er

i tvivl om, at Venstre gerne vil blive ved med at bidrage til.

KVINFO og Dansk Kvinderåd kører også nogle glimrende eksempler på dialog. Forleden var jeg i Dansk Kvinderåd, som har kørt et projekt, som er støttet af Integrationsministeriet, og som går på, hvordan man kan lave mentorordninger for kvinder af udenlandsk herkomst, som ønsker at blive aktive i foreningsarbejde i en eller anden udstrækning, men måske har svært ved at forstå den foreningskultur, som vi har i Danmark. Hvis man ikke er vokset op i den, kan det også en gang imellem være svært at sætte sig ind i, hvordan det hele hænger sammen, men der blev givet en fremragende information om, hvordan det foregår.

Det er for mig at se god dialog. Det er dialog, der inkluderer det enkelte menneske, og som flytter nogle ting. To mennesker mødes med hinanden og lærer af hinanden på tværs af kulturforskelle og på tværs af forskellige religiøse overbevisninger. Det er noget, der er godt, for det kommer ud i krogene, det kommer hele landet rundt, og det sætter nogle aktive handlinger i gang.

Jeg må sige, at personligt tror jeg ikke så meget på de store konferencer. Det er min egen personlige holdning, men jeg tror ikke, det er dem, der flytter mest. Jeg tror, det er direkte møder mellem mennesker, der flytter noget – møder, hvor man sidder over for hinanden og har dialogen på tværs af de forskelligheder, man har med sig. Her tror jeg, der sker noget.

Ministeren har lige fortalt om forskellige initiativer, regeringen kører. Jeg synes, det er godt, der er sådanne initiativer, og jeg synes også, det er i den retning, vi skal blive ved med at arbejde. Men for Venstre er det utrolig vigtigt, at de inkluderer mennesker i hele landet og mere i handlinger end i – ja, undskyld til hr. Morten Østergaard, det er ikke negativt ment, men personlig kan jeg måske være lidt bekymret for, at det skal blive en forkromet dag med den såkaldte elite, som måske ikke er vant til at føre den dialog. Det er dem, der godt kan tingene i forvejen, som sidder med til en sådan dag, og det er det, jeg kan være lidt bekymret over. Jeg selv og Venstre vil hellere være med til på alle mulige måder at støtte projekter og dialogmøder, hvor vi får fat i de enkelte mennesker, som måske ikke altid er med i dialogen.

Derfor afviser vi dette forslag, men intentionerne i det, altså at vi skal have dialogen, er vi i Venstre slet, slet ikke uenige i.

Kl. 18.20

John Dyrby (S):

Nu håber jeg ikke, det kommer bag på nogen, at vi også i Socialdemokratiet synes, at dialog er godt. Det tror jeg også nogle af de efterfølgende vil sige, så lad os da være helt enige om det, og det gælder, hvad enten det handler om kultur eller religion.

Dermed være også sagt, at intentionerne bag dette forslag fra vores venner fra Det Radikale Venstre jo er både sympatiske og også i mange henseender gode og et skridt i den rigtige retning. En mangfoldighedsdag til et beløb på 5,4 mio. kr. er måske lige i overkanten, men jeg har også forstået, at det ikke er beløbet, man skal hæfte sig ved. Vi er dog lidt bange for, at det risikerer at blive en række arrangementer for eliten og for dem, der er velintegrerede i forvejen. En af mine gode venner med indvandrerbaggrund har sagt: Det, vi ikke har brug for, er en række rundbordsdiskussioner. Jeg tror ikke, det er det, der ligger i forslaget, og det er vel heller ikke det, der er intentionen bag det.

Der kan være – og det er der hos os – en frygt for, at forslaget ikke når ud til de områder, hvor dialog og forståelse virkelig er en mangelvare. Så selv om målet er sympatisk, og vi godt kan drøfte det i andre sammenhænge, tror vi ikke, at en national mangfoldighedsdag som sådan er den bedste løsning. Selv om intentionerne er gode, og vi godt kan støtte dem, tror vi ikke, at det konkrete forslag er den rigtige løsning i denne sammenhæng.

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan godt sige, at jeg ikke vil være nær så positiv i min udtryksform som de foregående ordførere, men for alligevel ligesom at bløde lidt op på det, jeg vil sige bagefter, vil jeg sige, at jeg aldrig nogen sinde – det ved jeg med sikkerhed – har bekendt min kærlighed til Det Radikale Venstre. Men alligevel synes jeg, at når Det Radikale Venstre kommer i nærheden af at skulle forklare noget om symboler og værdier og grundlæggende bekendelser i tilværelsen, er der noget elskeligt ved dem, i hvert fald ved deres naivitet.

Vi har jo religiøse helligdage her i Danmark, og vi har også verdslige helligdage. Til de første hører jo først og fremmest juledag, dagen for Vor Herres fødsel, og til de sidste hører grundlovsdag, den dag hvor danskerne fik en fri forfatning. Vi flager glad og gerne på vores helligdage og viser det, de står for, respekt.

Nu vil De Radikale altså have, at vi skal have en mangfoldighedsdag. Gad vide, hvad man skal flage med den dag? Formentlig alt, hvad der findes i verden af kulørte papirflag. Men skal vi nu til at rangere mangfoldighedsdagen ind på linje med Vor Herres fødselsdag? Det kan jeg egentlig ikke rigtig se af forslaget. Er mangfoldigheden en ny guddom, som menigheden og det radikale præsteskab skal afgive et jublen- de halleluja til, hvorefter menigheden hengiver sig til den kultiske beskæftigelse, der kaldes dialog – dialog for 4,2 mio. kr.? Jeg spekulerer på, hvorfor det lige skal være det beløb, men det skal altså være en dag med dialog for 4,2 mio. kr. Ikke den virkelige dialog, som foregår ude i dagligdagen alle årets dage på arbejdspladserne, eller når vi går hen og køber hummus hos den lille indvandrergrønthandler.

Jeg må tilstå, at den guddom, der hedder mangfoldighed, har jeg ikke nogen fidus til. Jeg har i hvert fald ikke et religiøst forhold til den. For mig er den store verden mangfoldig, og det er det, der gør den spændende og udfordrende. Men da jeg jo selv er en del af mangfoldigheden, kunne jeg aldrig finde på at dyrke mangfoldigheden som et mål i sig selv, tværtimod. De nationale helligdage, jeg kender – valdemarsdag, grundlovsdag osv. – er jo dage, som symboliserer ikke mangfoldigheden, men sammenhængskraften, ikke en centripetalkraft, der spreder, men en centrifugalkraft, der samler. Lad mig i den forbindelse sige, at det for mig at se netop er denne sammenhængskraft, som de fremmede i landet skal lukkes ind i og gøres til en del af uden derfor at opgive deres medbragte baggrund, for det, der samler os som folk, er jo samtidig det, der forhindrer, at magthavere kan manipulere med os efter forgodtbefindende. Folkelig sammenhængskraft er det samme som folkelig frihed.

Kl. 18.25

Jeg holder af den mangfoldige verden, men jeg har ingen fidus til den guddom, der dyrkes under mangfoldighedens fane. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hver gang jeg hører det ord brugt i ideologisk sammenhæng, at for nogle år siden, da min partiformand, fru Pia Kjærsgaard, blev voldeligt overfaldet på gaden i Flensborg under de sydslesvigske årsdage, kom voldsmandene med transparenter, hvor der stod mangfoldighed.

Det religiøse mantra, der kaldes mangfoldighed, ser jeg faktisk som et pendul, der svinger mellem den rene holdningsløshed og den utåle-

lige voldsmentalitet. Og det skulle vi flage for og holde temadage for i skolerne? Ikke på vilkår!

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg her læse hendes tale:

Det radikale forslag om en national mangfoldighedsdag er ikke noget, vi Konservative kan støtte. Tanken er såmænd meget sympatisk, men jeg tror ikke, at en sådan mangfoldighedsdag vil få den folkelige opmærksomhed, der er nødvendig for, at den skal blive en succes. Vi har gennem året mange mærkedage og ligefrem uger, hvor der sættes fokus på specielle problemer. Nogle får mere opmærksomhed end andre, men jeg tror, man skal passe på med at lave for mange dage, der markerer det ene eller det andet.

De Radikale har fremsat dette forslag som reaktion på Muhammedkrisen. Det har da også været en meget turbulent tid for Danmark i de første måneder af året, og jeg tror, at mange af os har set nye problemstillinger og er blevet opmærksomme på ting, vi ikke havde samme fokus på tidligere. Omvendt er jeg blevet meget positivt overrasket over, at så mange udlændinge i Danmark har taget afstand fra ambassadeafbrændinger og følt sig krænkede over afbrænding af det danske flag. Mange herboende muslimer har sagt: Det er jo også mit flag og mit land, der bliver krænket – underforstået at de føler sig som et hundrede procent danske.

Jeg synes, at diskussionen og dialogen mellem udlændinge i Danmark og danskerne skal tages hver dag. Det er jo i skolen, på arbejdspladsen og i boligkvarteret, vi mødes. Der kan opstå problemer, der skal løses, men der kan bestemt også opstå overraskende venskaber og skabes forståelse for de forskellige kulturer og de forskellige baggrunde, vi jo alle har.

Forslaget indeholder også et ønske om en årlig konference her på Christiansborg samt en middag for at markere dagen. Vi kan jo til enhver tid blive enige om at afholde en konference, når vi synes, der er behov for det, men jeg tror sådan set, at det vil skabe mere debat og fokus på de udfordringer, vi står over for, at afholde den slags konferencer efter behov og ikke på grund af en bestemt mærkedag.

Vi Konservative er simpelt hen ikke overbevist om, at en sådan dag til 5,4 mio. kr. vil skabe den ønskede effekt, og vi siger derfor nej tak til forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Kl. 18.30

Steen Gade (SF):

For SF er der ingen tvivl om, at vi har brug for i kølvandet på Muhammedkrisen at sætte fokus på at gøre danskerne selv mere opmærksomme på, at vi lever i en mangfoldig verden, multikulturel kunne man også kalde den, og det er det, vi har opfattet som drivkraften i forslaget fra Det Radikale Venstre – så på den måde et positivt tilsagn.

Når jeg så analyserer forslaget's substans, når jeg frem til, at det handler om, at man kunne lave en bevilling og man kunne bruge FN-dagen.

Egentlig synes jeg, at vi har gjort for lidt ved FN-dagen i Danmark, den eksisterer, og der bliver lavet nogle arrangementer, den eksisterer jo overalt, og der bliver lavet nogle arrangementer, men vi har vist aldrig tænkt på faktisk at sætte en pulje af til at gøre noget på FN-dagen.

Det ville være mit konstruktive bud, at vi kunne sætte en pulje af til, at man fik lavet nogle arrangementer efter den linje og den melodi, som står her i forslaget – i øvrigt er det jo en fokusering på meget af FN's arbejde i det hele taget – og så ville vi samtidig kunne lave en årlig konference i anledning af FN-dagen her i Folketinget. Det synes jeg ville være en konstruktiv og pragmatisk måde at følge det her forslag op på, og jeg forstod, at ministeren snakkede om, at der måske kunne diskuteres penge et eller andet sted, det ved jeg ikke, men det ville jo altså gøre, at vi her fik et konkret resultat ud af det og ikke bare sådan en lidt luftig diskussion om mangfoldighed eller ikke mangfoldighed.

Så jeg støtter forslaget og håber faktisk, at vi i udvalget kunne nå frem til at få gjort FN-dagen til en rigtig markeringsdag i Danmark. Det har vi aldrig haft tidligere. Det ville jeg med glæde kaste mine kræfter ind på at vi kunne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det forslag, vi behandler her, er jo ikke et af den slags forslag, som har stor og epokegørende rækkevidde – og dog. Hvis man f.eks. har hørt på, hvad der er blevet fremhævet heroppefra i

mange af ordførertalerne, er det jo kendetegnende, at én ting er blevet nævnt, og det er den såkaldte statsborgerskabsdag, som har været afholdt for første gang.

Alle har i positive vendinger omtalt statsborgerskabsdagen. Man kan så diskutere, hvad der var godt, og hvad der var dårligt, eller hvad det nu var ved den her statsborgerskabsdag, men det var i hvert fald et faktum, at selve det, at der var en statsborgerskabsdag, rent faktisk satte fokus langt bredere end herinde i Folketinget på, at der er nogle mennesker, der får statsborgerskab, medierne beskæftigede sig med det i dagavis, og det er jo også en måde at brede diskussioner ud i befolkningen på.

Det er her, forslaget om en mangfoldighedsdag også har sin betydning. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for at få en bredere dialog, eller hvad man vil kalde det, men i hvert fald et bredere samarbejde og sammenhængskraft i samfundet, efter at vi har oplevet mange situationer, hvor vi desværre har været vidne til, at der er opstået modsætninger bl.a. på baggrund af den politik, der er blevet ført, modsætninger mellem folk af forskellig etnisk oprindelse her i det her land.

Der er heller ingen tvivl om, at for mange etniske mindretalsgrupper er der en følelse af, at der finder diskrimination sted i det her samfund. Diskrimination på arbejdsmarkedet er en velkendt ting, og desværre ser vi også situationer, hvor diskriminationen decideret udvikler sig til racistiske overfald og racistisk vold.

Herinde har vi opgaven med at gøre alt, hvad vi kan, for at modvirke den slags modsætninger. Jeg forstår udmærket godt de indvendinger, som kan gå på, at nu skal det her jo ikke være forbeholdt eliten, som kan sætte sig ned og føre rundbordssamtaler, og det er efter min bedste overbevisning, efter at jeg har læst forslaget, heller ikke forslagsstillernes mening – tværtimod.

Kl. 18.35

Faktisk er det jo sådan, at vi her på det seneste har haft erfaringer med den slags mangfoldighedsdage i i hvert fald to kommuner her i landet, nemlig i Københavns Kommune og i Århus Kommune, og begge steder er det, jeg i hvert fald har hørt om gennemførelsen af de dage, udelukkende positive tilbagemeldinger fra de mennesker, som har deltaget i dem. For det er jo ikke bare meningen, at det skal være forkromede konferencer, men der skal netop være tale om lokale initiativer på foranledning af en beslut-

ning i Folketinget, og den beslutning synes jeg at vi bør tage.

Så vi støtter forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren, og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Flere har været inde på, at forslaget her måske ikke er verdens største og mest epokegørende forslag, men når vi har fremsat det, skal det ses i en sammenhæng. Uanset hvad man mener om ansvaret for Muhammedkrisen, er det uomtvisteligt, at Danmarks omdømme har lidt skade. Mange virksomheder har kunnet se effekten på deres bundlinje, men også den almindelige rejsende dansker og danskere i udlandet har kunnet mærke, hvordan omverdenens fokus på Danmark har skiftet.

Ugebrevet Mandag Morgen har dokumenteret effekten for Danmarks brand, og stifteren af Anholt Nation Brands Index, der stod for undersøgelsen, udtalte i den forbindelse – og jeg citerer fra Mandag Morgen den 17. april 2006:

Før krisen fremstod Danmark som et ærkenordisk land: åbent, gavmildt, tolerant, demokratisk, stærkt orienteret mod menneskerettigheder og fairness. Det billede har lidt et knæk i store dele af verden, og dermed er det stærkeste element i det danske brand vingeskudt.

Det Radikale Venstre ønsker at se fremad. Vi ønsker et Danmark, som er kendt for at stå vagt om menneskerettigheder, ytringsfrihed og demokrati både ude og hjemme, et Danmark, som har en aktiv rolle i bekæmpelsen af fattigdom i verden og bidrager aktivt med at etablere fred i verdens brændpunkter, et Danmark, som er åbent over for omverdenen og har plads til forskellighed, et Danmark, som er sig sin rolle bevidst både som foregangsland på den internationale scene, og når der skal fejres for egen dør. Det kræver en anden politik end den, der føres nu, en anden politik end den, der jævnlige påkalder sig international kritik.

Markedsføring, som statsministeren har været inde på nu skal ske, kræver et produkt, og vi foreslår derfor otte konkrete initiativer, som sammen kan bruges af så vel regeringen som hver enkelt dansker, når Danmarks omdømme i den kommende tid skal genoprettes. Og man kan se de to forslag, vi har haft til behandling i dag, som et bidrag til det.

Ud over de to forslag synes vi, at integrationsministeren burde ændre visumreglerne, bl.a. for Indien og Kina, således at skulle det lykkes os at lokke en enkelt ingeniør eller to til at tage arbejde i Danmark og bidrage til den danske vækst, ja, så ville det faktisk være muligt for dem at få deres venner, kolleger eller naboer på besøg i Danmark, hvad det ikke er i dag, fordi vi har referencebegrænsningen.

Vi burde højst byde asylansøgere at skulle sidde 12 måneder i danske asylcentre, for vi ved, at det går ud over deres helbred, hvis de sidder længere.

Vi burde have en liberal greencardordning, fordi vi ønsker, at dygtige verdensborgere skal komme hertil for at bidrage.

I Danmark burde vi have mindst 500 stipendier til udenlandske studerende om året, fordi vi ved, at internationale studiemiljøer gavner os i globaliseringen.

Vi burde også give torturofre mulighed for statsborgerskab, selv om deres traumer forhindrer dem i at leve op til de almindelige krav.

Danmark burde gå forrest i kampen mod fattigdom i verden, således at vi igen var dem, der gav mest bistand målt pr. indbygger.

Endelig har vi altså foreslået, at Danmark også får en årlig mangfoldighedsdag for dialog mellem religioner og kulturer, fordi vi ønsker at signalere, at vi er et land med plads til forskellighed.

Jeg forstår på Venstres ordfører, at man er meget glad for statsborgerskabsdagen, og det kvitterer vi naturligvis for, for også det var jo sådan set et radikalt forslag. Jeg er meget enig med Enhedslistens ordfører i, at den effekt, der har været af det, var meget bredere end bare det, at statsborgerne fik lov at komme herind.

SF ønskede, at vi skulle dreje det mere i retning af at styrke FN-dagen. Det er vi helt åbne over for. Det, der er pointen, er netop at få hejst flaget på f.eks. FN-dagen for, at vi er et land med plads til forskellighed og et land med et stort internationalt udsyn og engagement.

Så har nogle indvendt, at det her bliver et arrangement eller en dag for eliten. Det er slet, slet ikke det, der ligger i forslaget. Forslaget her bygger netop på ideen om, at lokale skal komme i gang med at lave arrangementer, at man, uanset hvor man er i Danmark, gerne skulle kunne møde arrangementer, der dyrker mangfoldigheden på den her dag.

Så har der været nogle, der har indvendt og sagt: Hvorfor skal det foregå på én dag, det skul-

le gerne foregå hver dag? Der er det i virkeligheden det samme som med statsborgerskabsdagen og andre dage, vi højtideligholder, at netop de dage, hvor vi vælger at se hinanden i øjnene og diskutere nogle bestemte ting, afføder jo så, hvad vi i øvrigt diskuterer til hverdag, og derfor er det ene jo ikke på bekostning af det andet.

Kl. 18.40

Flere har hæftet sig ved: Hvorfor skal der være en konference på Christiansborg, det er noget elitært noget? Der synes jeg faktisk, at debatten i dag har været det bedste vidnesbyrd om, hvorfor det er en god idé, for sjældent har der da strømmet så meget sympati og mangfoldighed og forståelse. Selv hr. Jesper Langballe erklærer sig som en del af mangfoldigheden, og der må man sige, at der er vi da kommet vidt, når vi kan have en sådan debat.

Uanset hvad man måtte mene om udlændingede-batten og vores ituslæede nationale brand, synes jeg, at netop en debat som den, vi har haft i dag om det her forslag, vil sende et signal, som i hvert fald nuancerer den opfattelse, der lige nu er af Danmark, både blandt de folk, som er her, og nogle af de folk, som er uden for landets grænser.

Det tror jeg ville være gavnligt, og derfor er det ærgerligt, at det ikke bliver til en national mangfoldighedsdag i den her omgang, men vi håber, at vi kan arbejde videre med ideen om i det mindste at dyrke FN-dagen.

I hvert fald tak for debatten.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning, og det er fra hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I indledningen til sin afslutningstale tog hr. Morten Østergaard udgangspunkt i det med Danmarks omdømme i udlandet, eller som hr. Morten Østergaard senere udtrykte det på managementdansk: Danmarks brand. Der vil jeg egentlig gerne knytte det sammen med noget, som integrationsministeren sagde – efter min mening meget psykologisk klogt: Hvad er det for en interesse for, hvordan man tager sig ud i andres øjne? Lille spejl på væggen der, hvem er smukkeste i landet her?

Jeg kunne som ministeren endda forstå, hvis det var noget, vi skulle lave for vores egen skyld. Nu forekommer det mig med hr. Morten Østergaards begrundelser at være en stor gang

fedteri. Og det var jo faktisk det, Muhammed-krisen drejede sig om: Vil vi stå og fedte for de mellemstlige diktaturer, hvor vores omdømme formentlig er skadet – og det skal vi kun være stolte af – eller vil vi stå fast på den ytringsfrihed og de ting, som vi er stolte af at have selv?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg bider ikke på den med Muhammedkrisen, for som jeg også gjorde klart, er det her ikke et spørgsmål om, hvem man mener var skyld i den, og om det var godt eller skidt. Det, jeg tog udgangspunkt i, var den undersøgelse, der er lavet, og som i øvrigt bliver lavet hvert år, og som dokumenterer, at Danmarks omdømme og brand som et tolerant, ærkenordisk, gavmildt, åbent land, stærkt orienteret mod menneskerettigheder og fairness i hvert fald har lidt et knæk, og det var det, der var udgangspunktet for den her række af forslag, hvor den årlige mangfoldighedsdag altså kun udgør en ottendedel.

Den årlige mangfoldighedsdag er klart så vel til indvortes som til udvortes brug, men det, der er pointen med det, er naturligvis aktiviteter i Danmark, som kan skabe dialog mellem kulturer og mellem religioner.

Men jeg tror, det er rimeligt at sige, at også når man diskuterer, om der er noget at rette op på, tror jeg i hvert fald, man kan skele til det danske erhvervsliv, som har oplevet, at de er blevet ramt på pengepungen af det nye brand og også af de mange rejsende, som har måttet pille dannebrogslaget af deres rygsække, fordi det ellers ikke var trygt for dem at rejse. Det er selvfølgelig helt uholdbart, uanset hvem der har skylden ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er også helt uholdbart at blive ved med at tale, når den røde lampe lyser.

Så er det hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at det i sig selv at interessere sig for, hvordan man ser ud i andres øjne, og at have det som drivkraft fører til en national selvoptagethed, som er fuldkom-

men ulidelig, i stedet for at man bare simpelt hen værner om sit eget og siger: Det her står vi ved, og vi er ikke flove over, at vi her til lands holder fast ved ytringsfriheden og ikke bøjer knæ for islam?

Så vil jeg sige, at det jo er noget hykleri, for De Radikale har jo i meget høj grad selv bidraget til det dårlige omdømme gennem bagvaskelse af Danmark, det dårlige omdømme, som de så bagefter påberåber sig.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi ikke flove over ytringsfriheden i Danmark, på ingen måde, slet ikke, og sådan må det her endelig ikke opfattes.

Jeg kan ikke helt finde ud af, hvor uenig jeg egentlig er med hr. Jesper Langballe, for på den ene side er det helt klart, at vi har en uenighed om, hvorvidt man skal interessere sig for, hvad andre mennesker synes om en. Det synes jeg som udgangspunkt er en udmærket idé, og jeg vil i hvert fald sige, at hvis hr. Jesper Langballe er eksponent for det modsatte, så vil jeg umiddelbart føle, at der er mere national selvoptagethed i den politik, som Dansk Folkeparti fører, end den politik, som Det Radikale Venstre fører. Så der er i hvert fald en uenighed.

Kl. 18.45

Det, der så er spørgsmålet, når vi vender tilbage til, hvad det er, vi egentlig mener med det her forslag og de syv andre, som udgør paletten af de ting, vi mener man burde ændre for at rette op på Danmarks omdømme, er jo sådan set i virkeligheden et udtryk for det samme, nemlig at det ikke er nok, som statsministeren har foreslået, nu at gå ud og markedsføre Danmark globalt. Det, man er nødt til, er at sige: Har vi produktet? Og det er der, hvor vi siger, at derfor er man nødt til politisk, præcis som hr. Jesper Langballe er inde på, at se sig selv i spejlet og vurdere: Hvad skal vi gøre for at kunne stå inde for, hvordan det er, vi fremstår i verden?

Det er det, vi har konkrete forslag til, og derfor er afstanden måske ikke så stor, selv om hr. Jesper Langballe nok ikke er enig i alle forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. maj 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.46
